

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

15. července 2015*

„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Evropský trh s automobilovým sklem — Zveřejnění rozhodnutí konstatujícího porušení článku 81 ES — Zamítnutí žádosti o důvěrné nakládání s informacemi, které Komise zamýšlí zveřejnit — Povinnost uvést odůvodnění — Důvěrnost — Profesionální tajemství — Program shovívavosti — Legitimní očekávání — Rovné zacházení“

Ve věci T-465/12,

AGC Glass Europe SA, se sídlem v Bruselu (Belgie),

AGC Automotive Europe SA, se sídlem v Fleurus (Belgie),

AGC Francie SAS, se sídlem v Boussois (Francie),

AGC Flat Glass Italia Srl, se sídlem v Cuneo (Itálie),

AGC Glass UK Ltd, se sídlem v Northamptonu (Spojené království),

AGC Glass Germany GmbH, se sídlem ve Wegbergu (Německo),

zastoupené L. Garzanitiem, J. Blockxem, P. Niggemannem, A. Burckett St Laurentem, advokáty,
a S. Ryanem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Kellerbauerem, G. Meessenem a P. Van Nuffelem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 5719 final ze dne 6. srpna 2012, kterým byla zamítnuta žádost o důvěrné nakládání podaná společnostmi AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo).

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, N. J. Forwood (zpravodaj), a E. Bieliūnas, soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorzcyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. března 2015,

vydává tento

Rozsudek¹

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 12. listopadu 2008 přijala Komise Evropských společenství rozhodnutí C (2008) 6815 final v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP vůči několika výrobcům automobilového skla včetně žalobkyně, tj. společností AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo) (dále jen „rozhodnutí ve věci automobilové sklo“).
- 2 Komise zejména konstatovala, že adresáti rozhodnutí ve věci automobilové sklo porušili článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) tím, že se v různých obdobích od března 1998 do března 2003 účastnili řady protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví automobilového skla v EHP.
- 3 Podle rozhodnutí ve věci automobilové sklo jde o jediné a pokračující protiprávní jednání spočívající ve vzájemně dohodnutém rozdělování smluv týkajících se dodávek automobilových oken nebo sestav zasklení, skládajících se obvykle z čelního skla, zadního skla a bočních oken, pro hlavní výrobce automobilů v EHP. Toto jednání ve vzájemné shodě se podle Komise uskutečňovalo ve formě koordinace cenových politik a dodavatelských strategií, směřující k zachování celkové stability postavení účastníků kartelové dohody na dotčeném trhu. Tato stabilita byla zajišťována zejména opravnými mechanismy, které byly uplatňovány, když jednání ve vzájemné shodě nevedlo k očekávaným výsledkům.
- 4 Dopisem ze dne 25. března 2009 generální ředitelství (dále jen „GŘ“) Komise pro hospodářskou soutěž informovalo žalobkyně zejména o svém záměru zveřejnit v souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) nedůvěrnou verzi rozhodnutí ve věci automobilové sklo na svých internetových stránkách v jazycích, v nichž bylo jeho znění v této věci rozhodné, a sice v angličtině, francouzštině a nizozemštině. GŘ pro hospodářskou soutěž kromě toho vyzvalo žalobkyně, aby označily eventuální důvěrné informace nebo informace tvořící obchodní tajemství a odůvodnily své posouzení v tomto ohledu.
- 5 Po korespondenci s žalobkyněmi GŘ pro hospodářskou soutěž v prosinci roku 2011 přijalo nedůvěrnou verzi rozhodnutí ve věci automobilové sklo, která měla být zveřejněna na internetových stránkách Komise. Z předmětné korespondence vyplývá, že GŘ pro hospodářskou soutěž nevyhovělo žádostem žalobkyně o utajení informací obsažených ve 246 bodech odůvodnění a 122 poznámkách pod čarou rozhodnutí ve věci automobilové sklo.
- 6 Podle GŘ pro hospodářskou soutěž mohou být tyto informace rozděleny do tří kategorií. První kategorie obsahuje jména zákazníků a popis dotčených výrobků, jakož i jakékoliv informace, které by mohly odhalit totožnost zákazníka (dále jen „informace kategorie I). Druhá kategorie obsahuje informace o množství dodaných položek, přidělování kvót pro každého výrobce automobilů, dohodách

1 — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné. Pokud jde o vynechané body, odkazuje se na rozsudek Tribunálu ze dne 15. července 2015, Pilkington Group v. Komise (T-462/12).

o cenách, o jejich výpočtu a jejich změnách a konečně číselné údaje a procenta týkající se rozdělení zákazníků mezi účastníky kartelové dohody (dále jen „informace kategorie II“). Třetí kategorie obsahuje informace čistě administrativní povahy, které odkazují na dokumenty ve spise (dále jen „informace kategorie III“).

- 7 Dne 20. ledna 2012 se žalobkyně v této věci obrátily na úředníka pro slyšení v souladu s článkem 9 rozhodnutí Komise 2001/462/ES, ESUO ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 162, s. 21), přičemž vyjádřily svůj nesouhlas se zveřejněním informací kategorie I a II, jakož i se zveřejněním části věty, která je obsažena v bodě 726 odůvodnění rozhodnutí ve věci automobilové sklo. Dopisem ze dne 21. května 2012 žalobkyně stáhly svou žádost, pokud jde o informace kategorie II.

Napadené rozhodnutí

- 8 Úředník pro slyšení rozhodl o žádosti žalobkyň prostřednictvím rozhodnutí Komise C (2012) 5719 final ze dne 6. srpna 2012, kterým byla zamítnuta žádost o důvěrné nakládání podaná žalobkyněmi a které bylo přijato na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo) (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 9 V rámci úvodních poznámek úředník pro slyšení zaprvé uvedl, že oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 298, s. 17; dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2006“) nezakládá ve vztahu k žalobkyním legitimní očekávání, které by Komisi zabránilo zveřejnit informace, na které se nevztahuje profesní tajemství. Kromě toho zájem žalobkyň na tom, aby nebyly zpřístupněny podrobnosti týkající se jejich chování, na které se nevztahuje uvedené tajemství, podle něj není hodný žádné zvláštní ochrany. Úředník pro slyšení dále uvedl, že není příslušný rozhodnout o vhodnosti zveřejnění nedůvěrných informací, ani o tom, k jakým porušením v tomto ohledu došlo v důsledku obecné politiky Komise (body 12 až 14 a 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 10 Zadruhé úředník pro slyšení odmítl argument, podle něhož je Komise vázána svou předchozí praxí týkající se rozsahu zveřejnění. Úředník pro slyšení dále připomněl, že zamýšlené zveřejnění nezahrnuje zdroj prohlášení o shovívavosti, ani jiné dokumenty předložené v této souvislosti, přičemž zdůraznil, že vzhledem k postavení žalobkyň jako žadatele o shovívavost není příslušný rozhodnout o rozsahu zamýšleného zveřejnění ve světle zásady rovného zacházení (body 16 až 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 11 Z bodu 21 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že toto rozhodnutí se v podstatě zakládá na přezkumu dvou argumentů přednesených žalobkyněmi. První argument, který byl přezkoumán v bodech 22 až 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se týká důvěrného charakteru sporných informací jako takových a druhý argument, který byl přezkoumán v bodech 36 až 45 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se týká ochrany totožnosti fyzických osob.
- 12 Co se týče prvního argumentu, úředník pro slyšení měl za to, že zaprvé informace kategorie I týkající se jmen zákazníků a popisu dotčených výrobků jsou na základě své povahy a vzhledem ke zvláštnostem trhu s automobilovými skly známy mimo okruh žalobkyň, zadruhé jsou historické povahy a zatřetí se týkají samotné podstaty protiprávního jednání, s tím, že jejich zpřístupnění bylo nutné rovněž s ohledem na zájmy poškozených osob (body 24 až 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho v rozsahu, v němž žalobkyně předložily zvláštní argumenty za účelem prokázání důvěrné povahy těchto informací navzdory jejich obecným vlastnostem, jak byly popsány výše, úředník pro slyšení dospěl po provedení analýzy zohledňující tři kumulativní podmínky k závěru, že se na informace kategorie I nevztahuje profesní tajemství (poslední věta bodu 30 až bod 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 13 Pokud jde o druhý argument, úředník pro slyšení se opíral o článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) a souhlasil s důvěrným nakládáním s informacemi obsaženými v bodech 115, 128, 132, 252 a 562 odůvodnění rozhodnutí ve věci automobilové sklo, jakož i v poznámce pod čarou 282 tohoto rozhodnutí (body 36 až 45 odůvodnění a článek 2 napadeného rozhodnutí).
- 14 Úředník pro slyšení rovněž souhlasil s důvěrným nakládáním, pokud jde o část věty obsaženou v bodě 726 odůvodnění rozhodnutí ve věci automobilové sklo (bod 8 odůvodnění a článek 1 napadeného rozhodnutí).
- 15 Ve zbývající části úředník pro slyšení žádost žalobkyň zamítl (článek 3 napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 16 Žalobkyně podaly projednávanou žalobu návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 19. října 2012.
- 17 Usnesením ze dne 27. listopadu 2013 předseda třetího senátu Tribunálu zamítl návrhy čtyř pojišťovacích společností působících v odvětví automobilového skla na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic na podporu návrhových žádání Komise.
- 18 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:
- zrušil článek 3 napadeného rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
  - přijal jakákoliv jiná opatření, která bude považovat za vhodná.
- 19 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
  - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 20 Žalobkyně na podporu své žaloby předkládají šest žalobních důvodů, vycházejících z:
- porušení článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 275, s. 29);
  - porušení zásady ochrany legitimního očekávání;
  - porušení zásady rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění;
  - porušení zásady řádné správy;
  - porušení ustanovení týkajících se přístupu veřejnosti k dokumentům unijních orgánů;

— porušení ustanovení týkajících se ochrany profesního tajemství.

21 Je namístě nejdříve přezkoumat šestý žalobní důvod.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení týkajících se ochrany profesního tajemství [omissis]

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 8 rozhodnutí 2011/695

55 Žalobkyně tvrdí, že úředník pro slyšení tím, že v bodech 14, 17 a 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí odmítl posoudit otázku, zda zamýšlené zveřejnění bylo v souladu se zásadami ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení, nevykonal pravomoc, která je mu přiznána článkem 8 rozhodnutí 2011/695. V každém případě vzhledem k tomu, že úředník pro slyšení explicitně odmítl vykonat svou pravomoc, mají žalobkyně za to, že napadené rozhodnutí trpí s ohledem na tyto zásady nedostatkem odůvodnění.

56 V tomto ohledu je nejprve třeba poznamenat, že jak vyplývá z analýzy provedené v rámci šestého žalobního důvodu, napadené rozhodnutí není protiprávní, pokud jde o posouzení týkající se důvěrné povahy sporných informací.

57 Z bodů 14, 17 a 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že úředník pro slyšení rozlišoval mezi argumenty žalobkyň zakládajícími se na důvěrné povaze sporných informací na straně jedné a argumenty vycházejícími z porušení zásad, které nesouvisí s profesním tajemstvím, jako je zásada rovného zacházení a zásada ochrany legitimního očekávání, na straně druhé.

58 V tomto ohledu úředník pro slyšení dospěl v bodě 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí ke správnému závěru, že se předmětné argumenty již z povahy věci týkají informací, které mohou být zveřejněny, se zřetelem k omezením, kterým podléhá činnost Komise podle čl. 30 odst. 2 nařízení č. 1/2003 a článku 8 rozhodnutí 2011/695, tj. že se jedná o informace, na které se jako na takové nevztahuje profesní tajemství. Je třeba připomenout, že jak vyplývá z čl. 8 odst. 1 rozhodnutí 2011/695, postup, který může vést k účasti úředníka pro slyšení, se uskuteční, „[p]okud má Komise v úmyslu zpřístupnit informace, jež mohou představovat obchodní tajemství, nebo jiné důvěrné informace“. V této souvislosti rovněž úředník pro slyšení správně zdůraznil prostor pro uvážení, který přísluší Komisi při určení nedůvěrných informací, které budou zveřejněny.

59 Dále je třeba zdůraznit, že jak vyplývá z čl. 8 odst. 2 rozhodnutí 2011/695, úředník pro slyšení musí ve svém rozhodnutí stanovit den, po němž bude sporná informace, která je pokládána za nedůvěrnou, zpřístupněna, přičemž tento den nesmí být stanoven na dříve než za týden. Z tohoto ustanovení vyplývá, že účast úředníka pro slyšení spočívá v uplatňování pravidel chránících podniky z důvodu důvěrné povahy dotčených informací. Zveřejněním informace, na kterou se vztahuje profesní tajemství, prostřednictvím GŘ pro hospodářskou soutěž je totiž definitivně zmařena zvláštní ochrana, která je poskytována tomuto typu informací. Smyslem účasti úředníka pro slyšení je tedy přidat další kontrolní fázi uskutečňovanou orgánem nezávislým na GŘ pro hospodářskou soutěž. Tento orgán je navíc povinen odložit účinky svého rozhodnutí, čímž je dotčenému podniku umožněno obrátit se na soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních s cílem získat odklad výkonu tohoto rozhodnutí, za podmínek s tím souvisejících. Je tudíž třeba rozlišovat mezi uplatňováním právních pravidel týkajících se důvěrné povahy informace jako takové na straně jedné a právních pravidel uplatňovaných s cílem domoci se důvěrného nakládání s informacemi nezávisle na tom, zda je daná informace ze své povahy důvěrná, na straně druhé. V tomto ohledu je třeba uvést, jak tvrdí Komise, že i když zveřejnění informace, na kterou se nevztahuje profesní tajemství, může představovat porušení pravidla patřícího ke druhé z obou výše uvedených kategorií, tato skutečnost nečiní ochranu přiznanou pravidly týkajícími se profesního tajemství iluzorní. Takové porušení může za předpokladu, že bylo prokázáno, vést k přijetí vhodných nápravných opatření, jako je náhrada škody, pokud jsou

splněny podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie. Věcná analýza argumentů týkajících se této kategorie pravidel tudíž překračuje rámec cílů mandátu, který je úředníkovi pro slyšení svěřen podle článku 8 rozhodnutí 2011/695 (rozsudek ze dne 28. ledna 2015, Evonik Degussa v. Komise, T-341/12, Sb. rozh., EU:T:2015:51, bod 43), takže posouzení obsažená v bodech 14, 17 a 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí nejsou protiprávní.

- 60 Konečně v bodech 12, 13 a 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí úředník pro slyšení každopádně zdůraznil, že se žalobkyně nemohou dovolávat legitimního očekávání nebo jiného legitimního zájmu, který by bránil Komisi ve zveřejnění nedůvěrných informací, přestože tyto informace netvoří podstatu rozhodnutí, kterým bylo konstatováno protiprávní jednání. Úředník pro slyšení kromě toho v bodě 18 napadeného rozhodnutí připomněl, že Komise souhlasila s odstraněním veškerých údajů, které by mohly odhalit zdroj prohlášení učiněných v rámci řízení o shovívavosti nebo dokumentů předložených v rámci takového postupu s cílem náležitě zohlednit postavení žalobkyň coby podniků, které poskytly spolupráci. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že úředník pro slyšení uvedl své posouzení argumentů vycházejících z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení, takže napadené rozhodnutí každopádně není stíženo nedostatkem odůvodnění.
- 61 První žalobní důvod proto musí být zamítnut.

Ke druhému a třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění

- 62 Žalobkyně tvrdí, že oznámení o spolupráci z let 2002 a 2006 obsahují předpoklady, které ve vztahu ke každému podniku, na nějž se tato oznámení vztahují, vyvolávají legitimní očekávání v tom smyslu, že informace poskytnuté dobrovolně zůstanou důvěrné, nakořik to bude možné, i ve stadiu zveřejnění rozhodnutí Komise. Podle nich též tato oznámení poskytují konkrétní ujištění, že spolupracujícím podnikům, jako jsou žalobkyně, zveřejněné údaje zajistí, aby byly vystaveny riziku občanskoprávní žaloby v menší míře než podniky, které nespolupracovaly. Žalobkyně uvádějí, že se toto očekávání, které se zakládá na čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, vztahuje nejen na dokumenty předložené v rámci řízení o shovívavosti, ale také informace v nich obsažené. Napadené rozhodnutí přitom podle nich dovoluje zveřejnění totožnosti zákazníků žalobkyň, tj. údajů poskytnutých Komisi v rámci programu shovívavosti. Podle žalobkyň tak toto zveřejnění, které není pro účely použití článku 101 SFEU nezbytné, porušuje jejich legitimní očekávání a uvrhá je do méně výhodného postavení ve srovnání s podniky, které nespolupracovaly. Výsledkem toho je podle nich porušení ustanovení o ochraně profesního tajemství.
- 63 Žalobkyně rovněž tvrdí, že se coby jediné žadatelky o shovívavost ocitají ve srovnání s ostatními adresáty rozhodnutí ve věci automobilové sklo v odlišné situaci. Napadené rozhodnutí přitom podle nich Komisi umožňuje zajmout v otázce zveřejnění totožnosti dotyčných zákazníků neměnný přístup ve vztahu ke všem adresátům rozhodnutí ve věci automobilové sklo. Žalobkyně uvádějí, že je tato skutečnost nepřiměřeně poškozuje, neboť údaje o automobilových výrobcích, kterých se kartelová dohoda týká, se ve většině případů týkají jejich vlastních zákazníků. V důsledku těchto okolností rovněž podle žalobkyň dochází k porušení profesního tajemství a úředník pro slyšení se kromě toho dopustil zjevně nesprávného posouzení a jeho posouzení trpí nedostatkem odůvodnění.
- 64 Tyto argumenty nelze přijmout.
- 65 Je třeba rovnou poukázat na to, že se závěry uvedené v bodě 59 nedotýkají pravomoci unijního soudu rozhodnout o žalobních důvodech vycházejících z porušení zásady ochrany legitimního očekávání nebo zásady rovného zacházení.

- 66 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že oznámení o spolupráci z let 2002 a 2006 neobsahují žádné ustanovení, jež by podporovalo argumentaci žalobkyně. Konkrétně z bodů 3 až 7 oznámení o spolupráci z roku 2002 a z bodů 3 až 5 oznámení o spolupráci z roku 2006 vyplývá, že jediným účelem těchto oznámení je stanovit podmínky, za nichž může být podniku buď poskytnuta ochrana před pokutami, nebo pokuta snížena. Jak tvrdí Komise, předmětná oznámení neupravují žádnou další výhodu, jíž by se podnik mohl výměnou za svou spolupráci domáhat. Pravidla stanovená v bodech 8 až 27 oznámení o spolupráci z roku 2002 a v bodech 8 až 30 oznámení o spolupráci z roku 2006 se týkají výlučně výše pokut.
- 67 Tento závěr je výslovně potvrzen v bodě 31 oznámení o spolupráci z roku 2002 a v bodě 39 oznámení o spolupráci z roku 2006. Oba tyto body shodně stanoví, že skutečnost, že byla poskytnuta ochrana před pokutami nebo byla pokuta snížena, nemůže ochránit podnik od občanskoprávních důsledků jeho účasti na protiprávním jednání podle článku 101 SFEU.
- 68 Je pravda, že podle bodu 6 oznámení o spolupráci z roku 2006 by „[p]otenciální žadatelé o shovívavost [...] mohli být odrazeni od spolupráce s Komisí dle tohoto oznámení, pokud by to mohlo zhoršit jejich postavení v soukromoprávním [občanskoprávním] řízení oproti společnostem, které s Komisí nespolupracují“.
- 69 Tato věta však musí být vykládána v kontextu, zejména se zřetelem k předchozím větám, které zní:
- „Podniky mohou kromě již existujících dokumentů dobrovolně předložit Komisi popis jim známého kartelu a úlohy, jež v tomto kartelu hrají, připravený zvláště za účelem předložení v rámci tohoto programu shovívavosti. Tyto iniciativy se ukázaly jako užitečné pro účinné vyšetřování a ukončení kartelového protiprávního jednání a neměly by tak být ovlivňovány případnými příkazy k odhalení informací vydávanými v rámci soukromoprávních [občanskoprávních] řízení.“
- 70 Věta citovaná v bodě 68 výše proto znamená, že podnik nemůže být znevýhodněn v občanskoprávním řízení, které vůči němu bylo případně zahájeno, pouze z toho důvodu, že dobrovolně předložil Komisi písemně prohlášení o shovívavosti, k němuž by mohlo být přijato rozhodnutí nařizující poskytnutí podkladů. Právě v rámci této snahy poskytnout ochranu zvláště prohlášením o shovívavosti si Komise v bodech 31 až 35 oznámení o spolupráci z roku 2006 stanovila zvláštní pravidla upravující způsob, jakým se tato prohlášení činí, přístup k nim a jejich využití. Tato pravidla se přitom týkají výlučně dokumentů nebo písemných či zvukově zaznamenaných prohlášení získaných v kontextu oznámení o spolupráci z roku 2002 nebo 2006, jejichž zpřístupnění je podle Komise obvykle v rozporu s ochranou účelu inspekce a vyšetřování ve smyslu článku 4 nařízení č. 1049/2001, jak se uvádí v bodech 32 a 40 těchto oznámení. Jejich účelem ani důsledkem tedy není zabránit Komisi v tom, aby ve svém rozhodnutí, kterým se končí správní řízení, zveřejnila informace týkající se popisu protiprávního jednání, které jí byly předloženy v rámci programu shovívavosti, a nezakládají v tomto ohledu legitimní očekávání.
- 71 Takové zveřejnění učiněné na základě článku 30 nařízení č. 1/2003 a – jak vyplývá ze zkoumání šestého žalobního důvodu – při respektování profesního tajemství nemaří legitimní očekávání, jehož se mohou žalobkyně dovolávat na základě oznámení o shovívavosti z let 2002 a 2006 a které se týká výpočtu pokuty a nakládání s dokumenty a prohlášeními, kterých se to konkrétně týká.
- 72 Souvztažně s tím se z důvodů uvedených v bodě 29 výše článek 4 nařízení č. 1049/2001 týká přístupu k dokumentům, které jsou součástí vyšetřovacího spisu, nikoli však rozhodnutí přijatého Komisí na závěr správního řízení, jehož obsah je definován na základě článku 30 nařízení č. 1/2003. Článek 4 nařízení č. 1049/2001 tedy nemůže ve vztahu k žalobkyním zakládat legitimní očekávání ohledně obsahu veřejné verze rozhodnutí ve věci automobilové sklo.

- 73 Zadruhé, jak uvádí Komise, cílem oznámení o spolupráci z let 2002 a 2006 je zavést politiku rozlišování mezi adresáty rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU, podle míry spolupráce každého z nich a pouze z hlediska výše pokuty. Jelikož v souladu s předchozí analýzou není cílem předmětných oznámení ovlivnit důsledky, jaké v občanskoprávní rovině vyvolá účast podniků žádajících o shovívavost na protiprávním jednání, nelze přijmout argument žalobkyně, že se ocitají z hlediska těchto důsledků v odlišné situaci ve srovnání s ostatními adresáty rozhodnutí ve věci automobilové sklo kvůli tomu, že jsou žadatelkami o shovívavost (viz bod 63 výše). Argument, že Komise měla upravit zveřejněné údaje o zákaznících každého adresáta rozhodnutí ve věci automobilové sklo dle míry spolupráce každého z nich, je proto kromě své neproveditelnosti založen na mylném předpokladu. Vzhledem k tomu, že Komise souhlasila – jak připomněl úředník pro slyšení v bodě 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí – s odstraněním každého údaje, který by mohl odhalit zdroj informací ke každé skutkové okolnosti, na níž je založeno rozhodnutí ve věci automobilové sklo, nemůže být každopádně řeč o porušení zásady rovného zacházení nebo povinnosti uvést odůvodnění.
- 74 Proto je namístě druhý a třetí žalobní důvod zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady řádné správy [omissis]

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení týkajících se přístupu veřejnosti k dokumentům orgánů [omissis]

K nákladům řízení [omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnostem AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. července 2015.

Podpisy.